

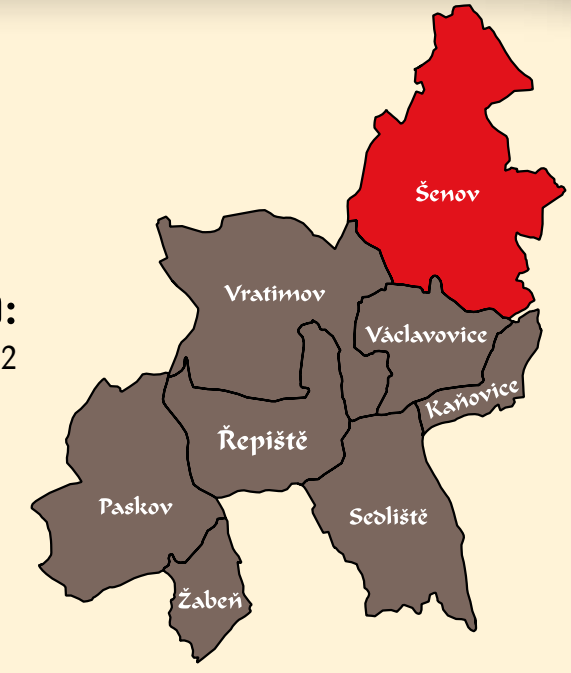
Region Slezská brána

Počet obyvatel
k 1. 1. 2012: 6022

Šenov

Rozloha:
16,63 km²

Radniční náměstí s kašnou

Přesné datum založení Šenova není známo, historikové připouštějí možnost jeho vzniku už ve 12. století, poprvé se ale obec zmiňuje až v listině z počátku 14. století, v níž je vyjmenována spolu s ostatními vesnicemi vratislavské diecéze povinnými odvádět desátky. Listina se dochovala pouze v opisu, který není datován, všeobecně se však uvádí, že byla sepsána zhruba v roce 1305. Název obce se tu uvádí ve tvaru Sonow. Z řady pánů, kteří se zde v prvních staletích vystřídali, vyniká v pramenech rod Šašků ze Šenova, kteří jsou v dochovaných listinách poprvé zmíněni k roku 1388. V roce 1531 koupili zdejší panství Sedlničtí z Choltic a s nimi bývají spojovány počátky šenovského zámku. Jeho vybudování do definitivní podoby ovšem zajistili ve druhé polovině 16. století až další majitelé – Skrbenští z Hříšče.

Zámek potkal velmi smutný osud. O jeho konci se můžeme dočíst v obecní kronice, která obsahuje i několik fotografií zámeckých ruin. Budova nebyla od počátku 20. století už trvale obývána, zámek byl svými tehdejšími majiteli – rodinou Larisch-Mönichů - pouze občas navštěvován. Zámku nebyla ani věnována potřebná péče, a tak začal postupně chátrat. V letech 1915 a 1916 odtud byly odvezeny všechny cenné věci včetně nábytku, obrazů a knih, které byly přestěhovány především do zámku v Ráji u Fryštátu. Ještě za války tu byli ubytováni maďarské vojáky, po válce pak československé vojenské jednotky a nakonec dělníci z velkostatku. Žádná z těchto skupin se k zámku nechovala jako ke kulturní památce. Za tuhých zim se topilo vším, nábytkem, zárubněmi, střešní krytinou a nakonec i trámy. Ze zámku se v krátké době stala ruina a v roce 1927 bylo vydáno úřední povolení k jeho zbourání. Zůstala pouze bývalá úřednická správní budova, v níž dnes sídlí Základní umělecká škola Viléma Wünsche, a park založený na počátku 19. století.

Zastavme se nyní u jména Vilém Wünsche. Tento nejvýznamnější šenovský rodák, malíř, grafik a ilustrátor se narodil v roce 1900 v havířské rodině a tematika havířů a prostředí dolů se staly jedněmi z jeho hlavních námětů. Ve svých dalších dílech pak zachytil život venkovanů v rodném kraji v jeho pevném sepětí s přírodou. Krátce před smrtí v roce 1984 byl zaslouženě jmenován národním umělcem. Nebyl ale jediným rodákem, jehož význam překročil hranice města. V Šenově se narodil i

Stálá expozice Šenovského muzea

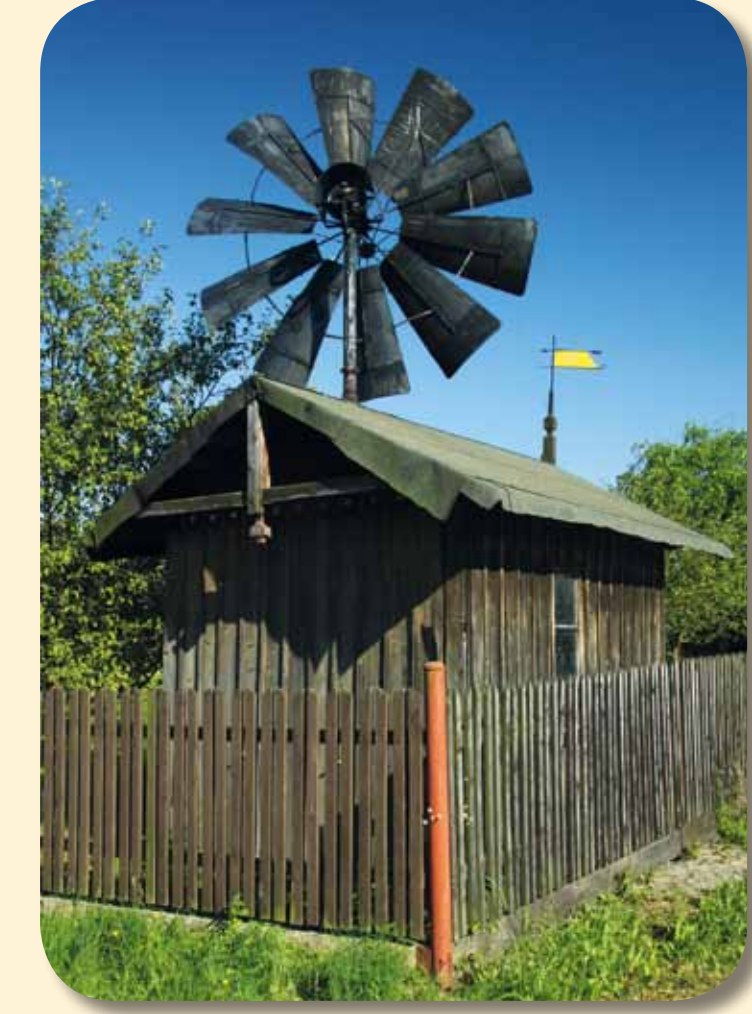
Josef Bilan (1902 – 1973), pišící pod pseudonymem Šinovsky. Autor několika knih s tematikou rodného města a kraje, nakladatelský pracovník a regionální komunikační funkcionář. A se Šenovem je spjato i jméno současného populárního spisovatele a záhadologa Arnošta Vašíčka.

V areálu zámeckého parku stojí nejvýznamnější šenovská architektonická památka - barokní kostel Prozřetelnosti Boží z roku 1764, nazývaný Perlou Slezska. Tato velkorysá trojvěžová stavba uchvátí už na první pohled svou podobou i vkusným zasažením do okolí. Kostel je ale pozoruhodný i svým interiérem. Návštěvník tu může vidět krásný oltář z kararského mramoru z Itálie, renesanční měděný lustr, nebo několik vzácných obrazů Jana Jablonského: jeden zobrazuje Karla Velikého, který dává bořit pohanské modly a na jejich místě stavět křesťanské kostely, další zachycují sv. Jana Nepomuckého, sv. Hedviku a Pietu (Marie s mrtvým synem Ježíšem na klíně). Jméno autora dalšího obrazu zpodobňujícího patronku horníků sv. Barboru bohužel není známo. Součástí interiéru jsou také čtyři náhrobní kameny zobrazující hlavní představitele rodu Skrbenských, který vládl šenovskému panství po tři století, až do roku 1867.

V Šenově stojí ale ještě další církevní památky. Jsou to zejména zděná kaple církve evangelické - augsburského vyznání z roku 1896 a kostel Českobratrské církve evangelické. Jeho základní kámen byl položen na konci června 1936 a po roce byl

Farní kostel Prozřetelnosti Boží

Větrný mlýnek v ulici K Trati

kostel vysvěcen. Najdeme tu i tři sochy s náboženskou tematikou: sv. Jana Nepomuckého, sv. Antonína (umístěny poblíž budovy tzv. Staré školy) a sv. Floriána (na křižovatce ulic Lipové a Kaštanové).

Nejen architektonické památky však najdeme v Šenově. Město se může pochlubit i památkami

přírodními. Řeka Lučina vytvořila na svém toku řadu meandrů, které byly zahrnuty do územního systému ekologické stability. Okolo řeky a také jejích přítoků bylo v minulosti založeno mnoho rybníků. Do dnešní doby jich ale zůstalo jen několik. Většinu z nich nahradily louky nebo pozemní komunikace. Největší ze současných rybníků je Volenský rybník, o něco menší je Košťálovský.

Když se roku 1998 stal Šenov městem, byl to pádný důvod pro zřízení městského muzea. Zázemí našlo muzeum nejdříve v budově mateřské školy, kde vznikla z iniciativy a díky darům místních milovníků historie základní stálá expozice a také prostor pro příležitostné výstavy a přednášky, a v roce 2010 se přestěhovalo do budovy bývalé základní školy (Stará škola) u kostela Prozřetelnosti Boží. Muzeum vydává mimo jiné i Věstník Šenovského muzea.

Dobrym průvodcem po zajímavostech města je Šenovská naučná stezka, která vznikla v roce 2004. Má dva okruhy. Malý okruh je dlouhý 1,5 km, prochází ulicemi města a má 6 zastavení u jeho historických památek. Velký okruh, dlouhý 10 km, seznamuje na sedmi místech návštěvníky s přírodními zajímavostmi v okolí města a jeho součástí je mimo jiné i zastavení na Skrbni, kde jsou k vidění čtyři větrné mlýny z let 1911-1922.

Zámecký park s kašnou